

kunde lade Arbejderne i disse Industrier undgælde for de Ting, som var sket, og om, at sikkert forskellige Ting var medvirkende Aarsager til, at disse Industrier er daarligt stillet i Konkurrencen med Udlandet. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at der maa være en Grænse for, hvor langt Arbejdslønnen kan gaa ned. Det, jeg sagde, var, at Arbejderne ikke maatte lukrere af de Foranstaltninger, der blev truffet her, saaledes at de blev bedre stillet end Arbejderne i de øvrige Industrier i Byerne, men at de maatte stilles sideordnet med Arbejderne indenfor andre Byerhverv. Dette, tror jeg, er et Standpunkt, man fra Rigsdagens Side maa staa paa, idet man maa erindre, at man ellers straffer Arbejderne i disse Industrier, men de skal dog leve, det kan ingen komme udenom. Det har allerede været nævnt her, at Levnedsmidlerne ikke er naaet særlig langt ned i Pris. Jeg vil ogsaa pege paa et andet Forhold: Huslejen her i Byen har stadig haft stigende Tendenser. Hvis man kan tage noget Varsel af, hvorledes Grundejerforeningens Formand er blevet interviewet af Regeringens Hovedorgan her i København, og af, hvorledes han optræder ved Venstres Møder, maa man forvente, at en ny Huslejstigning, efter at den nye Huslejelov har været til Behandling, ogsaa er paa Trapperne. Det forekommer mig derfor, at det ikke er en heldig Tid, naar man nu vil skruer Priserne paa det nødvendige for Befolkningen opad og sige, at Arbejdslønnen skal nedad og nedad. Dette vil kun skabe et Proletariat, som intet Samfund kan være tjent med. Mig forekommer det, at de Arbejdere i et Samfund, som vil arbejde, ogsaa skal kunne erhverve Udkommet derved.

Det ærede Medlem Hr. Stauning mente, at det var bemærkelsesværdigt, at jeg havde hævdet, at hvis man traf visse Kriseforanstaltninger gennem et bevægeligt Kriseværn paa Tolden, skulde man sikre Forbrugerne, at dette kom Produktionen til gode. Det forekommer mig ikke, at der er noget mærkeligt i disse Udtalelser fra min Side; jeg tror, det staar i nøje Kontakt med de Anskuelser, jeg hele Tiden har haft. Men det ærede Medlem mente, at man saa skulde udvide dette yderligere saaledes, at ogsaa Handelsstandens Avance skulde begrænses. Jeg maa til det ærede Medlem Hr. Stauning sige, at for det første ved jeg ikke af, at Handelsstanden har bedt om ekstraordinær Hjælp, og for det andet vil jeg bede det ærede Medlem Hr. Stauning have sin Opmærksomhed henvendt

paa, at netop indenfor Tobaksindustrien, som jeg kender ret nøje, bestemmer den handlende slet ikke, hvilken Avance han skal have for Salget af de store Fabrikkers Varer, det bestemmer Fabrikkerne, samtidig med at de fastsætter deres egen Avance. Der er altsaa ikke nogen Fare for en Stigning af Avancen. Men det maa efter min Mening ogsaa være en Forudsætning, at den gældende Avance ikke forhøjes, naar man træffer saadanne Foranstaltninger.

Endelig vil jeg gerne gentage min Forespørgsel til det konservative Folkepartis Ordfører (Drachmann). Det forekommer mig mærkeligt, at det ærede Medlem, som har haft Ordet gentagne Gange, ikke har besvaret den. Hvis jeg intet Svar faar, kan jeg jo selv forstaa Grunden dertil. Det ærede Medlem fremkom forleden Dag med den Udtalelse, at der, naar ekstraordinær Støtte gaves, maatte kræves Resignation og træffes Forholdsregler saaledes, at Hjælpen ikke benyttedes i antisamfundsmæssig Retning. Paa Grundlag af denne ret ubestemte Udtalelse spurgte jeg det ærede Medlem Hr. Drachmann, om han, hvis vi kunde faa indført Krisetoldværn, da vilde være med til at indføre saadanne Foranstaltninger, at de kom Produktionen til gode og forhindrede enhver Børsmanøvre, som kunde laves i Ly af disse, om han vilde være med til en Begrænsning af Tantiører og Direktørgager, om han vilde være med til at begrænse Aktieudbytter i saadanne Virksomheder, saa der kun gaves en fair Rente af den virkelige Værdi, som Virksomhederne havde, da den ekstraordinære Statshjælp begyndte. Jeg gentager nu disse Spørgsmaal. Jeg spørger, om jeg maa forstaa det ærede Medlem saaledes, at han er enig med mig om saadanne Garantier, og hvis jeg ikke faar noget Svar fra konservativ Side, mener jeg at kende Grunden dertil.

Hauge: Jeg har alene begæret Ordet for at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der farer saa voldsomt frem mod det Forslag, der er til Behandling, og overhovedet mod ethvert Forsøg paa paa den ene eller anden Maade at klare Industriens Vanskeligheder. Det forekommer mig saa meget mere mærkeligt, som der neppe findes noget Medlem i denne Sal, der med saa lidt Føje som det ærede Medlem Hr. Pinstrup kan træde op imod regulerende Foranstaltninger, naar Talen er om, at Landets Erhverv ikke kan klare sig overfor Udlandet, der vil eksportere over vore Grænser. Det er et besyn-